

در مراسم تجلیل از ژاله اصفهانی

شاد بودن هنراست،

شاد کردن هنری والاتر

روز جمعه ۳۰ ژوئن در لندن مراسم تجلیل از ژاله اصفهانی شاعر گرانمایه برگزار شد. مناسبت برگزاری این مراسم، که به دعوت کانون نویسندگان ایران در تبعید انجام گرفت، انتشار کتاب سایه‌ی سال‌ها بود. این کتاب خاطرات ژاله را از زبان خود او باز می‌گوید. در این مراسم محمود کیانوش، لعبت والا، شاداب وجدی و مصطفی شفافی سخنرانی کردند و هر یک در باب وجهی از شخصیت، سرگذشت و آثار ژاله اصفهانی برای حاضران صحبت کردند. سخنرانی‌ها با فرازهایی از کتاب سایه‌ی سال‌ها و نیز با شعرهایی از ژاله، که در دوره‌های متفاوت و طی بیش از نیم قرن سروده شده‌اند، همراه بود.

نامه به «اوین»

زندانیان روشن اندیش!
ای هم‌دیاران دلیرم!
من هفت حرف پایداری را،
از آئین شما - فرزنانگان - آموختم.

در قعر تاریکی، اگر داری چراغی،
راه برون رفت از سیاهی
نیست دشوار.

من عشق آزادی - چراغ شب شکن را،
در جان خود افروختم،
تا با شما،
در رنج‌ها و رزم‌ها،
همراه باشم.

می‌خواهم از راز بزرگ سرفرازی -
از حادثات افتادن و آماده‌تر
برخاستن -
آگاه باشم.

ما راه پر اندیشه‌ای در پیش داریم...

قدردانی از حضار تنها به بازخوانی تازه‌ترین سروده‌اش، نامه به اوین، بسنده کرد. در پایان خانم پروین کاکس، با صدای گرم و دلنواز خود شعر مشهور «شاد بودن هنراست» و

«شکوه شادمانه» به صورت ترانه اجرا کرد که مورد تشویق پرشور حاضران قرار گرفت. کتاب سایه‌ی سال‌ها توسط انتشارات نیما، بچاپ رسیده است.

محمود کیانوش بررسی کلی عمده‌ترین مضامین شعر ژاله را مضمون سخن خود ساخت. او معتقد بود که سه دیدگاه در شعر ژاله متمایز است: عاشق بودن، مادر بودن و مصمم بودن. لعبت والا رزی نقش مہاجرت

و دوری سال‌دار ژاله از میهن و دلستگی شاعرانه ژاله به ایران و بازتاب بی‌وقفه این عشق در شعرهای ژاله مکث داشت. شاداب وجدی نگاهی داشت به کتاب سایه‌ی سال‌ها، کتابی که در آن ژاله با زبان مستانه سرگذشت خود را در متن حوادث سال‌ها برمی‌شمارد. داستان اولین ازدواج و سپس نخستین عشق و سال‌های مه‌گرفته مهاجرت اول و سال‌های انقلاب و سپس مهاجرت دوم تا امروز. مصطفی شفافی نگاهی نقادانه داشت بر چهره شعر ژاله. شعری که او آن را از سوتی سرشار از صراحت و سادگی و از سوی دیگر آن را مشحون از فضای زمان می‌یافت. در این شب ژاله اصفهانی خود نیز پشت تریبون رفت و با